

Staletí poroby a temna český národ nezlomila

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST

Zakladatel profesor Ing. Břetislav Chvála, doktor technických věd (DrSc.)

MĚSÍČNÍK SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR

ROČNÍK XXIII

ČÍSLO 247, LISTOPAD 2020

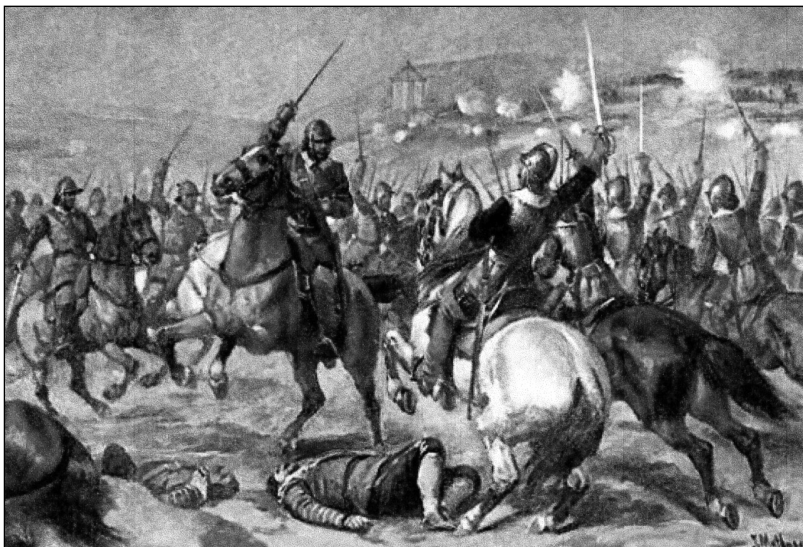
CENA 10 Kč

Bílá hora 1620 – tragédie stále varující

Když v říjnu 1526 volitelé stavů přijali za českého krále kandidáta rodu Habsburků, arcivévodu rakouského Ferdinanda, určité se domnívali, jaký uvážlivý skutek vykonali pro zemi a pro sebe. Podobně nás představitelé polistopadové vládnoucí garnitury od roku 1989 přesvědčují o skvělosti členství v Evropské unii.

Neuběhlo ani tolik času, aby se začalo ukazovat, že to zrovna uvážlivé rozhodnutí nebylo. Centralizační snahy vídeňského dvora vyvolávaly odpor. Odplata za revoltu v roce 1547 postihla především města, která ztratila svá privilegia. Zatímco šlechtě Ferdinand I. zdánlivě odpustil. Šlechtíci stavové si krátkozrace pochvalovali, že oslabením měst se zbavili významného konkurenta. Na několik desítek let nastalo zdánlivé uklidnění. Pod povrchem nicméně soustavně vřelo.

Příčinou bylo, že katolickou stranu čím dále tím pronikavěji

Obraz od malíře Josefa Mathausera, zachycující střet jezdců v bitvě na Bílé hoře. Zdroj: individualita.com

prostupoval výbojný protireformační náboj. Za rozsáhlé podpory habsburských císařů a zahraničí, chtěla zvrátit přes malý počet v svůj rozhodný prospěch dosavadní rovnováhu katolictví a protestantismu a zásadu náboženské tolerance, úhelného kamene českého veřejného života od konce

15. století. Ideu konfesijního násilného převratu doprovázelo úsilí o zlomení stavovského politického vlivu a nastolení absolutistické moci panovnické, přenesené k nám ze španělského a italského prostředí. Rozleptávala zásadu národní solidarity, dusila city národní pospolitosti, usnadňovala proní-

kání cizích zájmů, myšlenek a plánů.

Roku 1615 ještě zemský sněm prohlásil češtinu za jediný oprávněný jazyk při sněmování i jiných úředních jednáních. O dvě léta nato katolická část šlechty prosadila Ferdinanda Štýrského, známého zavilým odporem ke všemu nekatolickému, budoucím českým králem.

Uzavření (poboření) dvou evangelických kostelů a zákaz konání sněmu byly posledními jiskrami, které vznítily požár. Stavovská opozice reagovala na soustavné porušování tzv. Rudolfova majestátu, zaručujícího náboženskou svobodu, dne 23. května 1618 defenestrací prohabsburských královských místodržících z oken Pražského hradu. Odbojný počín nespokojenosti s vládnutím císaře Matyáše se rychle změnil v povstání proti Habsburkům vůbec. Ustavila se vláda 30 direktorů. Ta rozvinula diplomatické styky a zahájila verbování vojska. Leč doufání stavů ve vydatnou pomoc přede-

vším německých protestantů, jako od ostatních protivníků Vídně, zůstalo pramálo splněno. Zklamalo taktéž nové obsazení českého královského trůnu falckým kurfiřtem Fridrichem (1619), sílu povstání spíše oslabující než-li posilující. Sami sobě pomoci nedokázali – a jiní jim měli pomáhat. Cizina, již česká vlast nejméně přirostla k srdci ji přirozeně nechala ničit s nezájmem do nebe volajícím.

Už v 16. století nastává hluboký úpadek staročeské bojovnosti. Instituce zemské hotovosti, založená na branné pohotovosti domácího obyvatelstva, představující národní vojsko, se nacházela v rozkladu, dovršeném v první polovině 17. století, kdy zcela zanikla. V žoldněřských sborech, které se tehdy staly evropským trendem a tím i základem české vojenské moci, nabýval tedy převahu cizí živel. Rovněž celé povstání bylo vedeno nájemnými vojáky, jimž byl jeho cíl, uhájení české politické a duchovní svépřávnosti, namnoze úplně lhostejný. (Pokračování na s. 7)

„Bráníme naše hodnoty, klidný život, suverenitu a nezávislost“

Alexandr Lukašenko složil 23. září v Paláci nezávislosti přísahu a již pošesté za sebou převzal funkci prezidenta Běloruska. Oznámila to státní tisková agentura BelTa.

Jeho inaugurace se konala bez ohledu na masové protesty, které vzplanuly po oficiálním oznámení Lukašenkova zpochybňovaného vítězství v prezidentských volbách. Na inauguraci bylo několik stovek lidí, včetně vysokých funkcionářů, poslanců, novinářů, vědců a činitelů z oblasti kultury a sportu. „Den inaugurace je dnem našeho vítězství, přesvědčivého a osudového. Nezvolili jsme jen prezidenta – bráníme naše hodnoty, náš klidný život, suverenitu a nezávislost,“ zdůraznil Lukašenko.

Ještě předtím se nechala velkásky slyšet z exilu opoziční figurka na politické šachovnici Západu Svjatlana Cichanouská, že pokud Lukašenko odstoupí z úřadu hlavy státu dobrovolně, opozice je prý ochotna mu garantovat beztrestnost a nebude dělat žádné velké čistky ve státních institucích a též doufá, že Rusko přehodnotí svůj dosavadní kladný postoj k Lukašenkovi. Je to však pouze bláhové přání této paní v cizích službách.

Rozhovory Putina s Lukašenkem na Krymu

Ještě dříve v Soči v rezidenci Bočarův pramen proběhly 14. září rozhovory Lukašenka s ruským prezidentem Vladimírem Putinem, který dle agentury Reuters nazna-

čil, že si nepřeje, aby Lukašenka sesadila ulice. Putin na setkání s ním podpořil myšlenku změn v běloruské ústavě. Nazval ji logickou, aktuální a účelnou, napsala agentura RIA Novosti. Putin přitom řekl, že Bělorusové se musí sami bez vnějšího nátlaku rozebrat v situaci, která v zemi vznikla, a klidným způsobem dospět k jejímu řešení. „Rusko zůstává věrné všem dohodám, které jsme s Běloruskem podepsali včetně smlouvy o Svazovém státu a kolektivní bezpečnosti,“ zopakoval Putin. Slíbil, že Rusko poskytne v obtížné chvíli Bělorusku úvěr 1,5 miliardy dolarů.

(Pokračování na s. 4)

Prezidenti Ruska a Běloruska V. Putin a A. Lukašenko se zdraví na setkání v Soči FOTO – ČTK/ AP

Trpká chuť vítězství ANO 2011

V říjnových krajských volbách se značnou převahou celostátně zvítězilo hnutí ANO 11 (178 zastupitelských křesel). ODS jich má 99. STAN 93. KDU-ČSL 56. ČSSD 37. TOP 09 dvacet. KSČM 13.

Ve srovnání s minulými volbami do krajů ty letošní představují velké ztráty mandátů pro ČSSD a KSČM, neboť tenkrát tyto strany měly 125 a 86 zastupitelů. Pravicová tsunami má nyní hodně navrch v krajích ČR. Levice byla drtivě poražena. Úspěchem skončilo hlasování také pro Piráty. Mají 99 zastupitelů plus další v koalici se STAN v Olomouckém kraji. Pro

hnutí ANO 11 má však výhra v 10 krajích trpkou chuť. Neboť tady jsou sestavovány koalice proti němu a je odstrkováno do příkopu na vedlejší cestu. Předseda hnutí Andrej Babiš to nazval spiknutí nenávisť. A prezident Miloš Zeman spiknutí poražených.

V 27 obvodech republiky se také volilo do horní komory Parlamentu ČR. Hned v 1. kole volebního klání uspěl dosavadní senátor z děčínského obvodu Zbyněk Linhart (STAN). Od voličů získal 15 787 hlasů – 30,28 %. Ve 2. kole pak senátorská křesla vybojovali při účasti pouhých 16,74 % voličů: obvod Brno – město: Roman Kraus (ODS + TOP 09) 11 036 –

57,71 %. Česká Lípa: Jiří Vosecký (STAN + SLK) 6988 – 52,87 %. Frýdek – Místek: Helena Pešatová (STAN) 7966 – 54,03 %. Hradec Králové: Jan Holásek (HDK + TOP 09 + SE) 15138 – 70,23 %. Cheb: Miroslav Plevný (STAN) 7323 – 70,31 %. Karviná: Ondřej Feber (ANO) 3412 – 50,62 %. Kladno: Adéla Šípová 13031 – 67,13 %. Kolín: Pavel Kárník (STAN) 15197 – 79,48 %. Louny: Ivo Trešl (STAN) 10179 – 58,39 %. Olomouc: Marek Ošťádal (STAN) 14006 – 68,76 %. Ostrava – město: Ondřej Šimetka (ODS) 7546 – 67,89 %. Pelhřimov: Jaroslav Chalupský (Svobodní) 8433 – 52,43 %. (Pokračování na s. 5)

Občané Minsku hájí nynější společenský systém v Bělorusku FOTO politros.com

U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA

Národní hrdina Julius Fučík zůstane v naší paměti navždy

V Plzni na Ústředním hřbitově u rodinného hrobu Fučíkovy rodiny 7. září uskutečnila městská rada KČP se spolkovými společenstvími pietní vzpomínkové shromáždění k 77. výročí mučednické smrti Julia Fučíka. Hosté, které přivítal Jan Boštík – předseda MěR KČP, byli zástupci spolků v Plzni: Matice Čech, Moravy a Slezska, Českého svazu bojovníků za svobodu, Levicového klubu žen, Českého svazu žen, Výboru národní kultury, Společenství národního hrdiny Julia Fučíka, Společnosti česko-kubánského přátelství, Klubu vojenských důchodců, Rady seniorů, Odborového sdružení ČMS, Sdružení mladých, MěV KSČM a další občané města Plzně.

Rov rodičů Julia Fučíka

Byl přednesen vzpomínkový projev na Julia Fučíka – protifašistického bojovníka, hrdinu a vlastence, člověka bojujícího za spravedlivé lidství, proti utlačovatelům. V projevu byly především připomenuty typy lidského chování u politické armády nacismu, o kterých J. Fučík píše ve své Reportáži, psané na oprátce. Tyto charaktery lidí se nezměnily a jsou varováním. Několik příkladů uvádím (v Reportáži je jich více a jsou popsány podrobněji):

- **Typ úředníček** – má sice hákový kříž na klopě, aby přežil, ale přesvědčený o této ideologii není. Nesměje se a nemračí, jen úřaduje. Nepřemýšlí, nemá svědomí ani city.

- **Lovci, násilníci** – je jim jedno koho zabijí a proč, mají dobrý pocit ze své síly a moci. Jsou někým, kdo má moc nad životy a smrtí jiných lidí. Dnes jsou to třeba upalovači lidí v Oděse, ale také bitkaři

mezi fotbalovými fanoušky a kriminální živly, ale i váleční štváči.

- **Prospěchář – Kariérista** – chudý člověk, který se nechá zaměstnat zločineckým systémem kvůli platu – osobnímu prospěchu, válku nechce, zabíjet nechce, ale pomáhá tomuto systému. Když jsou z toho peníze, tak je schopen čehokoliv.

- **Horlivec** – člověk nadšený ideologií, iniciativní blbec. Chce se zviditelnit, být slavný, škodí sobě, okolí a nakonec i celému systému.

- **Procitnutý** – původně nadšenec ideologie, který potom vystřízlivěl a zjistil, že to není správná věc. Ale nemůže od systému odejít, protože by to byla sebevražda.

- **Převlékači kabátu** – dělali co bylo zrovna výhodné. Každému režimu sloužili a když se blížila jeho změna, tak se začali chovat ji-

nak. Jejich chování tehdy prozrazovalo situaci na frontě.

Je třeba se všimnout těchto typů lidí, nepodporovat je a hlavně jim nedat hlas ve volbách. Znalost lidí, společenský nadhled – schopnost být přes všechno utrpení nad věcí díky znalosti příčin a následků – toho, co se děje, a jeho hodná, idealistická povaha bylo to, co Fučíkovi dalo sílu vše vydržet, být schopen psát tak vzletně a zakončit svou životní pouť odkazem: „Lidé, měl jsem vás rád. Bďte!“ Nelze zapomenout, že víra v možnost uskutečnit lepší, mnohonásobně lidštější uspořádání společnosti využitím vědecké teorie marxismu-leninismu – její filosofie a ekonomické teorie bylo to, co dávalo sílu přežít válečné utrpení a mučení na gestapu i dalším členům komunistické strany. Jejich boj proti fašistické a nacionalistické ideologii je příkladem pro další pokolení. Jejich utrpení nesmí být po 75 letech zbytečné. Z lidského hlediska jsou proto nesmrtelní.

Zvláštní pozornost zasluhuje dopis od Františka Reichla z Brna účastníkům shromáždění. Mluví v něm o literární činnosti Julia Fučíka na jejíž počest byl za socialismu úspěšným pracovníkem a znalcem literárních a uměleckých děl udělován odznak Julia Fučíka. Připomenul jeho jedinečné světoznámé dílo Reportáž, psanou na oprátce, plné lidskosti, přestože psané za podmínek neustále hrozby okamžité smrti. Varoval v dopise, že příčina 2. světové války, fašistická a nacionalistická nenávist stále existují, roste díky našim politickým kolaborantům a hrozí novým konfliktem. Válečné zločiny 2. světové války přitom nebyly všechny potrestány a ani napraveny, ani se viník neomluvil

a otázkou je, zda toho lituje. Válečné reparace nebyly od opět sjednocené německé republiky zaplacené.

S hlubokou úctou byly položeny květiny na hrob Fučíkovy rodiny a byla zažehnuta svíce jako symbol jeho věčného světla hrdinství. V průběhu shromáždění moderující předseda MěR KČP Jan Boštík vzpomněl dlouholetou příkladnou a obětavou práci Jiřího Novohovce, vedoucího Společenství Julia Fučíka v Plzni – oceněného NR KČP za zásluhy za rozvoj KČP a příkladné vlastenectví medailí 3. stupně in memoriam. Předal

jménem NR a PI KR KČP plakety za obětavou práci pro vlast Marii Urbánkové, Dagmar Tyrychtové a Anděle Kalašové. Všem přítomným poděkoval za aktivní účast a pozval je na vzpomínkové shromáždění k 82. výročí vyhnání českých občanů z pohraničí v roce 1938, které se uskutečnilo 29. září u Památníku vyhnanců v Plzni na Borech a na 325. výročí vzpomnutí poprav historického českého vlastence Jana Sladkého Koziny, jež bude 28. listopadu v 10 hodin u pamětní desky na nádvoří plzeňského pivovaru Prazdroj.

JAN BOŠTÍK, KČP PLZEŇ

Hold Juliu Fučíkovi vzdali také 8. září příznivci jeho odkazu u jeho sochy na pražských Olšanských hřbitovech. Milan Krajča z KV KSČM Praha tady připomněl, že Fučík vždy stál na straně utiskovaných, předseda fučíkovské společnosti Jan Jelínek zdůraznil, že Fučík také spojil svůj osud s Rudým právem, deníkem revoluční levice, jehož první číslo vyšlo před 100 lety – 21. září 1920. Místopředseda společnosti Anatolij Šitov zmínil Fučíkovy druhy – redaktory, kteří také padli v boji s nacismem: „A padli pro nás, proto, abychom my a další generace mohli žít,“ zdůraznil. (jel)

FOTO – JIŘÍ PANSKÝ

Den slovanské vzájemnosti

Dlouho očekávaný svátek se uskutečnil 22. srpna 2020 – Den slovanské vzájemnosti, který se stává již tradicí. Hlavním organizátorem byly stranické orgány Frýdku Místku a Moravskoslezského kraje s Českým svazem bojovníků za svobodu Beskydsko, jehož předsedkyně Bronislava Matusková Brixová program uváděla.

Více než 150 diváků přijelo z různých měst Moravskoslezské-

ho kraje. Bylo nám velmi příjemné setkat se s přáteli, kteří pobývali ve Volgogradu společně s námi.

Bronislava zahájila svátek a předala slovo k pozdravům atašé Generálního konzulátu Ruska v Brně Vladimíru Jastřembskému, představiteli komunistické strany Frýdku Místku, předsedovi Česko-ruské společnosti Karlu Šestákovi, členu parlamentu ČR Ing. Leo Luzaroví a dalším spoluorganizátorům. Předsedkyně Os-

travského ruského domu Anna Stuchlíková přečetla pozdravy, zasláné Společností přátel s Českou republikou ve Volgogradu a její předsedkyní Lidií Kotovou. Se společností jsme navázali družební a přátelské kontakty. Anna přečetla i pozdravy prezidenta fondu „Mír pro život“ z Moskvy, Alexandra Novikova, který mnohokrát organizoval cesty skupin mládeže a veteránů do některých zemí Evropy. Nejednou jsme se s nimi setkali v Ostravě a stali se i skutečnými přáteli. Příjemné bylo obdržet pozdravy od Volgogradského oddělení zahraničních vztahů i primátora Volgogradu, partnerského města Ostravy. Představitelé oddělení nám velmi pomáhají při organizování zajímavých programů pro skupiny našich aktivistů, které přijíždějí do Volgogradu.

Poté následoval bohatý kulturní program. Oblíbenec ostravského publika, sólista operní scény Sergej Zubkevič, vystoupil s písněmi ruskými, běloruskými i ukrajinskými v původních jazycích. Soubor z Polska a studentka pražské pedagogické fakulty, virtuózka ve hře na akordeon Hana Kosková se představili s českými, slovenskými a ruskými skladbami. Pravidel-

Hudební virtuózka Alexandra Volkmerová

ný účastník našich setkání a koncertů, učitel Ostravské univerzity Igor Jelínek a členka našeho spolku Alexandra Volkmerová, účastnice několika mezinárodních soutěží, s překrásným hlasem se představili řadou ruských a slovanských písní. Velmi zdařilým bylo i vystoupení mladých mažoretek z Trince. Ostravský ruský dům připravil pro děti dřevěné bílé matrijšky, které vymalovávaly v barvách, a některé z dětí se projížděly na konících v prostorách restaurace Golf. Svátek Slovanské vzájemnosti se vydařil.

Místopředsedkyně Ostravského ruského domu Tamara Galynina

Pentagon chce válčit

Americký prezident D. Trump sdělil, že ministerstvo obrany chce války, protože tím udělá radost svým dodavatelům. „Nejvyšší představitelé Pentagonu mě asi nemilují, protože oni nechtějí dělat nic jiného, než vést války, aby všechny ty báječné společnosti, které vyrábějí bomby, letadla a všechno ostatní, se dál měly dobře,“ řekl Trump. Prezidentovy vztahy s vojenskými veliteli jsou napja-

té od léta, kdy Trump hrozil, že povolá armádu do ulic některých amerických měst kvůli protestům a nepokojům, jež vypukly po uveřejnění videa z tvrdého zákroku bělošského policisty proti černochovi Georgi Floydovi. Floyd měl už předtím opakovaně problémy se zákonem, od krádeží přes přechovávání drog až po ozbrojené přepadení, za které byl odsouzen k pěti letům za mřížemi. **lidovky.cz**

Někteří z organizátorů Dne slovanské vzájemnosti

SVĚT KOLEM NÁS • SVĚT KOLEM NÁS

K otázce teorie slovanského socialismu

Předseda Běloruského slovanského výboru Kostjan Sergej Ivanovič je autorem podnětné studie, nazvané „K otázce teorie slovanského socialismu“. V listopadovém čísle Slovanské vzájemnosti otiskujeme 5., poslední část této zajímavé studie.

Národní inteligence omámena západními „hodnotami“

Imperialismus, jako nejvyšší fáze vývoje kapitalismu, krutě rozdělil lidstvo na dvě nerovné části: „vybraná menšina“ a „odmítnutá většina“. Není těžké si všimnout, že tento druh strategie světového uspořádání je destruktivní a tragicky nebezpečný. (*Současné globální transformace a problémy historického sebeurčení východoslovanských národů. Grodno 2009. Str. 20*). Globalistický imperialismus, v čele s „vyvolenou menšinou“, rozděljuje národy a ovládá je, aby nekonečně okrádal, okrádal a neustále okrádal ovládané národy. Zastavit další olupování národů může jen socialismus. Tímto socialismem může a musí být slovanský socialismus, který ze sovětského socialismu převeze to nejlepší. Říkám sovětský, nikoliv marxistický, protože sovětsko-stalinistický socialismus nebyl budován podle Marxe, neboť už tehdy neodpovídal své době, v praxi marxismus už v té době pak nebyl schopen zodpovědět nejdnu otázku té doby.

Sovětský socialismus byl založen na stalinistické praktické teorii socialismu. Ale stalinistická teorie socialismu je ruská teorie socialismu, je to slovanská teorie socialismu. Doslova koncem roku 2016 položil televizní kanál BT-1 otázku: - rozpadem SSSR Bělorusko ztratilo nebo získalo? 85 % občanů uvedlo, že ztratilo a 15 % občanů uvedlo, že získalo! To znamená, že 85 % běloruských občanů je připraveno podpořit myšlenku sovětského slovanského socialismu. Občané Běloruska podporují myšlenku sovětského slovanského socialismu a vyjadřují tak ostře negativní postoj k otroctví zločinému kapitalismu bez ohledu na to, jak bílý oděv si obléká. V praxi se vyslovili pro mír a rovnoprávnost, pro bratrský vztahy mezi Slovany a mezi všemi národy!

Dělnická třída upadá do otroctví

Škoda, že naše národní inteligence, omámená jakýmiisi západními „hodnotami“, to nechápe. Ne, nechci mluvit s opovržením o všech. Je jich menšina. Ale tato menšina udává tón.

Všichni ostatní tiše infantilně mlčí. A tohle je to bahno. To jsou potenciální zrádci. Dělnická třída, pokud ji lze ještě tak nazvat, upadá do otroctví, tj. smluvního systému najímání, necítí, nevidí žádnou politickou sílu, za kterou by mohla jít, ve kterou by mohla uvěřit.

My, strana „Běloruský slovanský výbor“, jsme stále ještě organizačně i finančně slabí. V průběhu naší činnosti rozvíjíme teorii slovanského socialismu, a jak se

hromadí praktické zkušenosti, na tom budeme podle svých sil pracovat. Dnes však dělnická třída, třída produkující a živící společnost, musí vědět, že slovanský socialismus připravuje zrušení dobrovolného otroctví, tj. Smluvní systém pronájmu práce, že zaručí-

Sergej Ivanovič Kostjan, předseda Běloruského slovanského výboru
FOTO – Eva Holečková

je pětidenní pracovní týden, šestihodinový pracovní den a osvobození žen s dětmi mladšími 15 let od nočních směn a služebních cest. Matky s dětmi ve školním věku do 15 let pracují čtyři hodiny denně s platem jako za šestihodinový pracovní den. Matky s dětmi ve věku mateřských škol také pracují čtyři hodiny denně se mzdou jako za šestihodinový pracovní den. 70 % času při výchově dětí bude patřit rodině. Slovanský socialismus zaručuje každému jedno vyšší vzdělání bezplatně.

Slovanům mír a jednotu!

Alexander Koljada SLAVICKÉ SVĚTLO

Ach, jak jsi malé, slovanské světlo
Však velikánem duchovním!
Bez tebe může se ztratit úsvit zář
Není-li výtvořem boha tvá jasná tvář?

Hromy duní, vichřice hvízdá.
Nebeská vůle slyšet je
Nepřátelé houfují se v pekle.
V čele s divokým démonem.
Pero se třese – slza září.
Či možná je to Boží krev?
Modrá je dálka – oči nebe.
Slovanský světe – láska má

Tři politické strany pod jednou střechou

Ve společnosti na bývalém post-sovětském prostoru se nově formuje veřejné mínění. Názor na SSSR a socialistický systém. Vzniká spontánně, navzdory vůli oficiálních autorit. Každý rozumný člověk dnes chápe, že bývalý

SSSR se všemi jeho strukturami již obnovit nelze. Současně existují podmínky a touhy národů vytvořit federální svaz slovanských států, s obnovením formy sovětské státní nadstavby ale se zcela novým obsahem a ekonomickou základnou slovanského socialismu,

Komunistická strana jako strana internacionální sdružuje všechny členy nezávisle na národnosti. Hájí socialistickou společnost, nabízí své vlastní metody. Slovanská strana jako strana interslovanství ve svých řadách sdružuje pouze Slovany. Obhajuje také socialismus a nabízí své vlastní metody. Strana Vlast zastupuje zájmy neslovanských národů, má federální základ, hájí socialismus a nabízí své vlastní metody. Všichni pak mají společný cíl: Socialismus. Za slovanského socialismu je ekonomickou základnou vícevrstvá plánovaná ekonomika kontrolovaná a regulovaná státní mocí. Všechny tři strany souhlasí také s tímto postulátem. Všechny státy, které vstoupí do federální slovanské unie, si zachovávají všechny své státní a národní atributy - pokud to mohou tak vyjádřit – finance a orgány vnitřní bezpečnosti. Vzniká však federální vláda, parlament, kolektivní prezident, Sjednocený generální štáb ozbrojených sil, sjednocené státní železnice, jednotná státní civilní letecká flotila a Společná banka pro přepočty federální měny.

Veškerá půda včetně hlubin země, flóry a fauny je majetkem státu. Půda nebude patřit cizincům. Mohou si ji pro osobní potřebu koupit pouze občané federálního slovanského svazu. Formy zemědělství mohou být velice rozdílné. Pro zajištění co největšího prostoru na trhu budou největší závody a továrny podřízeny svazové vládě. Veškerá výroba spojená s obranným průmyslem také bude převedena pod svazovou vládu.

To není utopie! Ale perspektiva budoucnosti!

Vláda nebude formována na národním základě, ale na základě profesionálních, organizačních, obchodních a vlasteneckých kvalit zástupců těch politických stran, které byly zvoleny do parlamentu na základě jednotné socialistické platformy. Není pochyb, že v takovém federativním svazu musí mít své místo mládež. Proto musí být vytvořena jedna a jednotná mládežnická organizace: Federální svaz socialistické mládeže (FSSM). Členové FSSM mají po ukončení své činnosti v mládežnickém sva-

zu právo vstoupit do kterékoli ze tří politických stran vytvořených na socialistické platformě. Státní moc i všechny politické strany podporují politicky i finančně Federativní svaz socialistické mládeže. Samotný název Federativní svaz socialistické mládeže definuje její ideologii. Je zřejmé, že většina občanů bývalého SSSR chce žít v jednotném svazu a v socialistické společnosti. Současně to chce v nemalé míře i mládež, která se narodila a vyrostla v antisovětské době, po zrádné likvidaci SSSR.

To není utopie! To je perspektiva budoucnosti! Na pozadí výše popsané nestability, krvavého bratrovražedného světového řádu, je myšlenka federální slovanské unie reálná! Vždyť jsme si připomněli 100. výročí únorové buržoasní revoluce a 100. výročí Velké říjnové socialistické revoluce, která svrhla buržoazii a položila základy nové, i když dočasně přerušené éry! Proto musíme neúnavně pracovat na teorii slovanského socialismu a vytvoření Federálního svazu slovanských států, musíme o to usilovat v každé době, aby nebylo pozdě! **Slovanům mír a jednotu!**

Poznámka redakce k Federálnímu svazu slovanských států:

Nyní se zdá tato myšlenka jako sci-fiction a nereálná, je ale třeba ji považovat za vhodnou představu pro budoucnost, kterou může uskutečnit už příští generace. Zvláště po neúspěchu současné kapitalistické a imperiální Evropské unie, jejíž rozpad již patrně začal po odchodu Velké Británie z tohoto ne-reformovatelného společenství pod diktátem Německa a Francie na úkor menších států.

Poznámka redakce k marxismu:

Teorie a praxe socialismu představuje velmi širokou oblast. V každé zemi je zákonitě ovlivněna historickým vývojem každé jednotlivé země, jejími morálními hodnotami a stupněm její hospodářské vyspělosti. Proto jsou pochopitelné diskuse kupříkladu o socialismu s čínskými rysy a podobně. Slovanský socialismus je též použitím myšlenek socialismu v historických, duchovních a hospodářských podmínkách slovanských národů.

Odtajněné dokumenty k Pražské operaci

Ruské ministerstvo obrany u příležitosti 75. výročí konce druhé světové války zveřejnilo odtajněné dokumenty spojené s tzv. Pražskou operací. Zveřejnilo asi pět desítek stran dokumentů, které se vztahují k počátku operace, ukončení bojů i k dalšímu květnovému vývoji. Naskenované materiály jsou v ruštině.

Boje s německými vojsky se odehrávaly celý den poté, co 9. května ráno vstoupily do Prahy první sovětské jednotky. „Vojska (Ukrajinského) frontu 9. května 1945 pokračovala v ofenzívě, zlomila odpor jednotlivých úseků ne-

přítele a díky rychlému postupu ovládla hlavní město Československa – Prahu,“ píše se ve zprávě určené generálnímu štábu Rudé armády v noci na 10. května. „Během operace od 5. do 10. května bylo zajato 25 tisíc nepřátelských vojáků. Ztráty činily 73 zabitých a 409 zraněných,“ uvádí materiál.

Z dokumentů rovněž vyplývá, že velení části Rudé armády s maršálem Ivanem Koněvem v čele zahájilo operaci zaměřenou na osvobození československého hlavního města po obdržení zpráv o tom, že Pražané „potřebují pomoc v odporu proti fašistickým jednotkám“, které měly za úkol Pražské povstá-

ní potlačit. Ruské záznamy se také zmiňují o tom, že po dobu ofenzivy místní obyvatelstvo nadšeně vítalo sovětské vojáky.

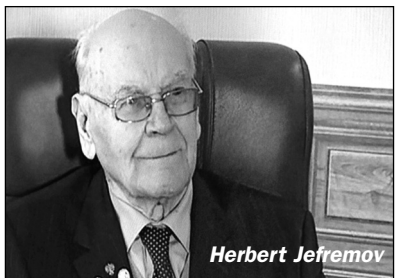
Rudá armáda ve dnech po konci války zásobovala Pražany jídlem. Lidem byly rozdány tuny mouky, brambor a dalších potravin. Podporu získali i zemědělci. „S ohledem na situaci, v níž se Československo nacházelo na konci sezony setí, vláda SSSR zorganizovala zásilku osiva a krmiva: 500 tun ječmene, 430 tun ovsu, 1070 tun kukuřice a 30 tun luštěnin,“ píše se v dokumentech. (ČTK)

Stranu 3 připravil a redigoval Jan Jelínek

Neušlo nám

■ Rád pro autora Avangardu

Prezident RF Vladimir Putin prozradil jméno autora hypersonické bojové hlavice Avangard – konstruktéra raket, raketové techniky a kosmické technologie Herberta Jefremova. V Den výrobců zbraní se s ním spojil videohovorem a sdělil mu, že podepsal rozhodnutí o jeho vyznamenání Řádem sv. Ondře-

Herbert Jefremov

je Prvořečeného. „Odstoupení USA od Smlouvy o protiraketové obraně v roce 2002 donutilo Rusko zahájit vývoj hypersonických zbraní. Ty jsme museli vytvořit jako reakci na americké nasazení strategického systému protiraketové obrany, který by byl v budoucnu schopen neutralizovat a vynulovat veškerý náš jaderný potenciál. A nyní, poprvé v naší moderní historii, Rusko vlastní nejmodernější typy zbraní, které jsou mnohokrát lepší v síle, výkonu, rychlosti a v přesnosti, než všechno to, co existovalo a dnes existuje. Nikdo na světě takové zbraně nemá. Každopádně zatím ne,“ řekl prezident Jefremovovi. Ten je čestným generálním konstruktérem NPO Mašinostrojenija, raketovým inženýrem a profesorem na Moskevské státní technické univerzitě N. E. Baumana. Podílel se na vytváření protilodních raketových systémů Progress, Malachit, Vulkan, Onyx, námořní rakety s plochou dráhou letu Jachont, bezpilotních vesmírných stanic Almaz a Almaz-1, nosné rakety Strela, malých kosmických přístrojů Kondor-E a Ruslan a mnoha dalších druhů zbraní. **sputniknews.com**

■ Trest za zločiny nepodléhá zubu času

Předseda Vyšetřovacího výboru Ruské federace Alexandr Bastrykin rozhodl o zřízení nového vyšetřovacího oddělení. Bude spadat do struktury Úřadu pro vyšetřování minulých let a vyšetřovat zločiny, spojené s rehabilitací nacismu a falšování dějin vlasti. „Úkolem oddělení bude nejen určit viníky spáchaných trestných činů ve válečných letech a realizovat tak princip neodvratnosti trestu, ale také zamezit zkreslování historických faktů,“ uvedl předseda. Na Norimberském a dalších procesech nebyli podle něho odsouzeni všichni pachatelé. Mnoha nacistům, kteří se podíleli na brutálních zločinech, se podařilo uniknout spravedlnosti. Ale pátrání po nich a přivedení k trestní odpovědnosti trvala dlouhé roky – až do 80. let 20. století. „Nyní, když se odtahují archívy, se dozvíme nová fakta o zločinech, o mnoha obětech mezi civilním obyvatelstvem. Takové jednání, i když prošlo mnoho desítek let, musí být řádně právně posouzeno. Vidíme, jaký nepřijatelný postoj vůči Rusku zaujímají západní země, když hodnotí výsledky 2. světové války,“ prohlásil Bastrykin. **rg.ru**

Stranu 4 připravili a redigovali
Miroslav Havlík a Jan Jelínek

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

Bráníme naše hodnoty, klidný život...

(Dokončení ze s. 1)

Katastrofální návrhy

Alexandr Lukašenko 10. září vyzval k potrestání zadržených organizátorů protestů. V prohlášení pro vysoké státní činitele potvrdil, že se nehodlá vzdát moci: „Chci vám něco chlapsky říct, aby to bylo zcela jasné. Často mi vyčítají, že se nechci vzdát moci. Správně mi to vyčítají. Lid mě ne zvolil, abych to udělal. Moc se nedávám kvůli tomu, abych ji vzal, zahodil a vzdal se jí.“ Předtím v rozhovoru pro ruská média pověděl: „Ano, možná jsem seděl (ve funkci) trochu déle, možná mě ukazují nejen v televizi, ale i na žehličkách, na čajových konvicích. Ano. Ale skutečně jenom já nyní můžu Bělorusy ochránit... Já jen tak neodejdu. Čtvrt století jsem se staral o Bělorusko. Jenom tak to všechno nezhodím. Kromě toho, pokud odejdu, budou mé stoupence řezat.“

Za příčinu protestů označil nevelkou třídu „měšťáků“, kteří se derou k moci. S koordinační radou běloruské opozice dle ČTK jednat odmítá. „Nevím, kdo ti lidé jsou. Nejsou žádná opozice. Všechno, co navrhuji, znamená katastrofu pro Bělorusko. Chtějí přervat naše

ve svazovém státu již existují, skutečně fungovaly,“ řekl k jinému ožehavému tématu.

Putin: „Bezprecedentní vnější tlak“ na Bělorusko

Spojenecké Bělorusko je vystaveno „bezprecedentnímu vnějšímu tlaku“ po prezidentských volbách, jejichž výsledky neuznávají EU a USA. Prohlásil to 29. září ruský prezident Vladimir Putin. Ujistil v projevu, promítnutém účastníkům fóra regionů, které se za účasti zástupců obou zemí konalo v Minsku, že vztahy Běloruska a Ruska „nepodléhají konjunktuře a opírají se o pevný základ.“

Prezident Alexandr Lukašenko při této příležitosti dle agentury Interfax uvedl: „Jednou ze základních podmínek je vytvořit stejné podmínky pro běloruské a ruské hospodářské subjekty. Jsme připraveni posoudit všechny návrhy, které posílí společnou ekonomickou bezpečnost. Ale je důležité si připomínat, že nedosáhneme významnějšího úspěchu, pokud nebudeme důsledně plnit závazky, které jsme přijali.“

Jak uvedla agentura TASS, Putin také řekl, že Moskva bude nadále „tvrdě bránit historickou pravdu

Obrněný transportér překonává vodní tok

FOTO – newstube.ru

vztahy s bratrským Ruskem, chtějí, abychom měli placené vzdělání a zdravotnictví. Chtějí zničit všechny naše průmyslové podniky a z pracujících udělat nezaměstnané,“ varoval Lukašenko. Přitom ukázal na vývoj ve státech někdejšího východního bloku, kde k takovému neblahému vývoji po rozličných „revolucích“ došlo. „Jsme připraveni pokračovat k integraci s Ruskem, ale musíme zajistit, aby všechny instituce a projekty, které

o 2. světové válce, jejích příčinách, závěrech. Lukašenko dodal: „Nelze klidně přihlížet pokusům jednotlivých zemí přepisovat dějiny, bagatelizovat hrdinství sovětského lidu a zpochybňovat rozhodující podíl Sovětského svazu na vítězství nad fašistickým Německem a jeho spojenci.“ Vyšetřovací výbor Ruské federace zahájil trestní stíhání těch, kteří se „zasloužili“ o odstranění sochy sovětského maršála Ivana Stepanoviče Koněva v Praze.

Novičok opět zaskřípal

Německá kancléřka A. Merkelová oznámila, že ruský bloger A. Navalnyj, kterého převezli do německé nemocnice, byl otráven novičokem. Je to už druhý pokus o atentát, při kterém byla údajně použita tato nervově paralytická látka, jejíž stopové množství do několika minut zlikviduje člověka. V prvním případě byla použita proti S. Skripalovi a jeho dceři v Anglii a oba dva se prý vyléčili. Od té doby žijí spokojeně, jen nikdo neví kde. Dokonce ani jejich rodinní příslušníci o nich nemají informace. V Anglii údajně nechali raději zbořit celý dům, ve kterém Skripal žil, aby se nikdo další neotrávil – tak jsou tyto látky nebezpečné. V televizi jsme viděli záběry ja-

kýchsi odborníků ve speciálních oblecích při práci. Čistili lavičku, na které byli Skripalovi objeveni v bezvědomí, čistili kliku od dveří, která prý byla také potřísněna prudce jedovatou látkou.

Skripal i Navalnyj jsou označováni za odpůrce vlády v Rusku a prezidenta V. Putina. Což je prý důvod, proč se jich chtějí zbavit. Bezpečnostní poradce a bývalý náčelník vojenské rozvědky generál A. Šándor má ale jiný názor. Podle něho Navalnyj totiž tak či onak podpořil některé klíčové kroky ruské vlády na mezinárodní scéně. „Že by byl tak výrazným kritikem Kremlu, jak se u nás říká, není pravda. Dokonce souhlasil se zabráním Krymu

Cvičení „Slovanské bratrství 2020“. Vojáci v obraně i útoku

FOTO: radiosputnik.ria.ru

Oboustranné sankce

Na summitu v Bruselu se 2. října shodli prezidenti a premiéři zemí EU na přijetí sankcí proti 43 představitelům běloruského režimu. Jak napsala agentura Interfax, mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov upozornil: „Zapsání nejvyššího představitele či hlavy státu na sankční seznam by znamenalo vyloučení možnosti jakýchkoliv kontaktů s danou zemí. Bezpochyby by to EU připravilo o možnost podporovat dialog s Běloruskem včetně posouzení problémů, které zajímají obě strany.“

Bělorusko na adresu unijních karatelů kontruje vlastními sankcemi. Ministerstvo zahraničí v Minsku sestavilo seznam lidí, kteří budou mít zakázaný vstup do Běloruska. „Jako suverénní stát rozhodně, byť s lítostí, odpovíme na nepřátelské kroky s cílem přirozené obrany národních zájmů,“ sdělila běloruská diplomacie s tím, že „v souladu se vzniklou civilizovanou diplomatickou praxí, „sankční seznam nezveřejní. Seznam lidí se zákazem vstupu platí i v rámci integračního uskupení, jehož je Bělorusko součástí. Minsk varoval, že případné další kroky EU by mohly vést k odchodu Běloruska ze společných programů a projektů i k přehodnocení „účelnosti zachování diplomatických styků.“

Ministerstvo dále prohlásilo: „EU vyhrožuje, že přehodnotí vztahy s Běloruskem. To bude její volba. Běloruská strana je také připravena k podobnému přehodnocení vztahů a bude přiměřeně reagovat na jakékoli nepřátelské počínání.

Pokusy vnutit Bělorusům představitele schválené v zahraničí a projekty jakýchsi vlád v exilu a podobné pokusy jsou odsouzeny k neúspěchu. Osud takových struktur bude smutný: ještě ani nezačaly a už jsou na okraji dějin.“ Ministerstvo zahraničí také oznámilo, že všem zahraničním médiím ruší akreditace. Novináři o ně budou muset znovu žádat. Nové ministerstvo udělí dle nových pravidel. Zároveň povolalo své velvyslance v Polsku a Litvě ke konzultacím do Minsku. Varšavě a Vilniusu navrhlo, aby učinili totéž se svými velvyslanci.

Lukašenko jednal s opozicí

Opoziční bludičce v exilu S. Čichanouvské se 6. října dostalo přijetí v Berlíně u německé kancléřky A. Merkelové. Ryčně odtud burcovala, aby západní země zvýšily tlak na prezidenta A. Lukašenka. Přestovala též do Bratislavy, kde ji přijali šéf slovanské diplomacie Ivan Korčok, premiér Igor Matovič i prezidentka Zuzana Čaputová. Na břehu Dunaje halasila, že svět očekává od zemí EU solidaritu a jednotu ve vztahu k Bělorusku! Prezident Lukašenko navštívil ve vězení některé opoziční představitele. Podle portálu Nexta s nimi diskutoval o změnách Ústavy, sdělila 10. října agentura DPA. Rozhovory s opozičníky, včetně Viktora Babariky, údajně proběhly ve vyšetřovacím vězení běloruské tajné služby KGB. Přitom jim Lukašenko řekl, že „ústava se na ulici napsat nedá.“

JAN JELÍNEK,
MIROSLAV HAVLÍK

mecka. Představte si ty stovky lidí kolem něj v hotelu, na letišti, v letadle, v nemocnici, opět v letadle a v další nemocnici. A všichni okolo měli štěstí. Novičok se držel Navalného jako klíště a ne a ne se zakousnout do někoho dalšího. V případě je více otázek než odpovědí a ti, co by měli odpovídat, zvolili taktiku bezdůkazného obviňování Rusů, aby nemuseli mluvit. Navalnyj se mezitím objevil v médiích, v nemocnici ho tajně navštívila kancléřka A. Merkelová a vypadá fit. Samozřejmě mu to ze srdce přejeme, aby mohl opět co nejdříve začít pracovat a zapojit se do další povedené taškařice – tedy zpravodajské hry. **MIROSLAV HAVLÍK**

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Vměšuje se Česká republika do běloruských záležitostí?

Prezident Běloruské republiky A. Lukašenko obvinil Velkou Británii, Polsko, Litvu, Ukrajinu a také Českou republiku, že zasahují do vnitřních záležitostí Běloruska a řídí protestující demonstranty. Oficiální představitelé České republiky toto obvinění odmítli. Například ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček napsal na internet (twitter), že důkazy neviděl. Jaká je tedy skutečnost? Poslankyně Karla Maříková na svém internetové facebooku uvedla, že ví, odkud vane vítr a uveřejnila infor-

maci, že Ministerstvo zahraničních věcí (MZV) ČR zaslalo v roce 2019 téměř 4,5 miliónu korun neziskové společnosti Občanské Bělorusko. Na stránkách MZV lze najít projekt „Transformační spolupráce“, v rámci něhož byly občanské společnosti Běloruska od roku 2006 zaslány desítky miliónů korun. ČSSD se na svých stránkách pochlubila, že na návrh MZV bylo letos vládou schváleno a poskytnuto Bělorusku 10 miliónů korun, a to nad rámec každoroční pomoci.

Velice otevřeně se k této záležitosti pro Český rozhlas vyjádřil bývalý diplomat Petr Kolář, otec nechvalně známého lokálního politika Ondřeje Koláře: „Ale upřímně řečeno, tak já si teď mohu dovolit tu míru upřímnosti a otevřenosti, kterou pokud bych byl v aktivní službě, bych asi si dovolit nemohl. Ale je pravda, že když jsem byl náměstkem ministra zahraničí, tak jsme svého času založili na ministerstvu zahraničí takovou trošku diverzní jednotku, která měla mimo jiné za úkol podporovat ob-

čanskou společnost v těch zemích, kde ještě demokracie nebyla na vzestupu. A dělali jsme to s vědomím toho, že to je náš vlastní zájem, že čím více se bude demokracie a svoboda šířit v Evropě, tak tím my se budeme cítit bezpečněji.“ A tak se svoboda a demokracie stále šíří na Ukrajině, kde doposud neutichly zbraně a nyní se tedy ta „svoboda“ snaží uchytit v Bělorusku.

Velice vypovídajícím důkazem o jakou svobodu jde, nám ukazuje vlajka, pod kterou demonstranti vystupují na mítincích. Bělorusko ji používalo dvakrát oficiálně, a to v letech občanských nepokojů 1918-1919 a 1991-1995 a jednou neoficiálně, když bylo okupováno Německem v letech 1942-1944.

Hezké jsou také transparenty psané v anglickém jazyce, které nosí někteří protestující. Byly také k vidění i na různých akcích v naší zemi. Komu jsou asi určeny? Přece, pokud chci ovlivnit názor svého souseda, tak s ním budu komunikovat v mateřštině.

Petr Kolář pro rozhlas ještě uvedl, že se mu velice líbila reakce ministra zahraničí na obvinění běloruského prezidenta: „Tak mi to přišlo velmi sympatické, diplomatické vyjádření, protože buďto řeknete, není to pravda nebo je to lež, ale tak můžete taky říct, nejsou na to důkazy.“ Důkazy, důkazy... a co takhle důkazy o zfalšování voleb v Bělorusku? Ty by nebyly?

MIROSLAV HAVLÍK

Otazníky se kupí

Teprve před čtyřmi lety vznikl z vůle západních mocností speciální soud pověřený vyšetřením zločinů z období kosovské války. Již způsob jeho zřízení a formální ukotvení vzbuzuje rozpaky a pochybnosti. Tribunál je formálně součástí kosovského právního systému. Sídli však v Haagu, soudce nominovaly členské státy NATO a Evropské unie.

Soud může využívat k zatýkání obžalovaných policejní jednotku působící v Kosovu v rámci mise Evropské unie. Existence tohoto soudu pouze potvrzuje, že suverenity Kosova, od roku 2008 formálně nezávislého státu, zůstává v mnoha důležitých ohledech pouze fikcí a západní mocnosti nad

ním i nadále vykonávají protektorskou správu.

Dlouhé měsíce se zdálo, že zřízení zvláštního soudu nebude mít žádný efekt. V červnu tohoto roku však soud oznámil, že zkoumá žalobu na prezidenta Thaciho a předsedu nejsilnější vládní strany Kadri Veseliho. Minulý týden pak vydal obžaloby na další bývalé velitele albánských partyzánů a několik z nich nechal deportovat do Haagu.

Je otázkou, jaké cíle Západ, který mohl podobné žaloby vznést již před patnácti dvaceti lety, tím dnes sleduje. Snahu o spravedlivé potrestání válečných zločinů již přede zpochybňuje několik okolností. K případnému pravomocnému odsouzení dojde s neobyčejně dlou-

hou časovou prodlevou, která nutně rozmělní přesvědčivost důkazů.

Povstalecké armádě rozhodujícím způsobem v roce 1999 pomohlo NATO. V roce 2008 Kosovo jednostranně vyhlásilo nezávislost. Srbsko, Rusko a pět členů EU ji neuznaly. (vpl, DPA)

Vybráno z deníku „Právo“
čtvrtek 1. října 2020

Dodatek redaktorky:

Byla jsem v Kosovu od 28. února 1999. Psala jsem o tom, vyprávěla na besedách a psát budu dál. Kosovo bylo vždy srbské, uznání Kosova bylo nezákonné (mám k tomu horší výraz) a když čtu o „Partyzánské“ válce, tak mi vstávají vlasy na hlavě. Banditi a vrahové - nic jiného nebyli! NATAŠA WEBEROVÁ

Nejstarší škola v Srbsku „Král Petr První“. Školu projektovala Jelizaveta Načič v r. 1906, první žena architektka v Srbsku. Vybráno z časopisu „Srbská reč“

Srbské pouto s Ruskem a Čínou

Srbská armáda 10. října v odlehle západní části země testovala nové armádní zbraně včetně ruských stíhaček, útočných helikoptér a nových čínských bezpilotních letounů. Informovala o tom agentura Reuters, podle které vojenským cvičením Srbsko podtrhlo vazby na Moskvu a Peking. Vojenské cvičení navštívil i srbský prezident Aleksandar Vučić, ale i další vysoce postavení činitelé.

Bělehrad v posledních letech zvýšil výdaje na obranu. Armádní rozpočet vzrostl v loňském a letošním roce na 1,14 miliardy dolarů (asi 26 miliard Kč). Proti roku

2018 jde o 43% nárůst. Letos výdaje odpovídaly 2,4 % HDP této balkánské země. „Posilujeme armádu, abychom odradili jakékoli agresory, nemáme sami zájem vést konflikty,“ řekl novinářům po cvičení Vučić.

Srbská armáda při cvičení nasadila podle ČTK přes 40 letounů, přes 150 vozidel včetně tanků a obrněných transportérů a kolem 2800 vojáků. Poprvé se v Srbsku i v Evropě představily čínské bezpilotní bojové letouny CH-92A. Bělehrad je obdržel letos v červnu.

Peking vnímá Srbsko jako součást iniciativy nové Hedvábné

stezky, jejímž cílem je vytvářet nové obchodní příležitosti pro čínské firmy. V Srbsku už Čína investovala miliardy eur (asi 27 miliard Kč), většinou ve formě půjček na výstavbu infrastrukturních či energetických projektů. Srbsko aspiruje na členství v Evropské unii, současně ale vyváženě udržuje přátelské vztahy s Čínou a Ruskem. V roce 2006 vyhlásilo vojenskou neutralitu. Ve stejném roce však Bělehrad vstoupil do programu NATO Partnerství pro mír. O plné členství v tomto útočném vojenském paktu, který Srbsko na jaře 1999 teroristicky bombardovalo, však neusiluje.

Co sleduje západ pozdní snahou odsouzení zločinců v Kosovu?

Haagský tribunál obzvláště blahosklonně přistupoval k politickým představitelům a velitelům albánského národně osvobodeneckého hnutí v Kosovu. Velmocí s rozhodujícím vlivem na Balkáně stejně laxně přistupovaly k vyšetřování, které v Kosovu z pověření Rady Evropy vedl švýcarský sená-

tor Dick Marty. Ve zprávě zveřejněné v roce 2010 Marty obvinil část velitelů albánského partyzánského vojska z těžko uvěřitelných zločinů. Mezi nimi i z prodeje lidských orgánů pozabíjených zajatců, na němž se údajně podílel i Hashim Thaci, dříve kosovský premiér a nyní prezident.

O ruskou vakcínu je zájem

Ruský fond přímých investic znamenal zájem o ruskou vakcínu proti koronaviru ze 40 zemí světa. Její dodávky mohou začít již v listopadu tohoto roku. Uvedl to ředitel Ruského fondu přímých investic Kirill Dmitrijev. Podle něho je nyní velká pozornost věnována tomu, že výrobní kapacity v Rusku budou nejprve sloužit pouze ruskému trhu. „Zaměřili jsme se na to, abychom již v listopadu byli schopni dodávat vakcínu, vyrobenou za hranicemi Ruska, na zahraniční trhy, a to díky výborné tech-

nologii, kterou vyvinul Gamalejův ústav,“ dodal Dmitrijev. Mezitím WHO poděkovala Rusku za vytvoření bezpečné a efektivní vakcíny. Prohlásil to ředitel Evropské regionální kanceláře WHO Hans Kluge. „WHO si velice cení snahy RF ve vývoji vakcíny proti koronaviru, a to konkrétně Sputniku – V,“ prohlásil Kluge. Zmíňme, že ruskou vakcínou se nechal naočkovat ruský ministr obrany Sergej Šojgu, stejně jako moskevský starosta Sergej Sobjanin.

sputniknews.com, tass.com

Stěží sestřelitelná raketa

Rusko uspělo s testem hypersonické střely Cirkon. Prezident Vladimir Putin, jehož citovala RIA Novosti, řekl, že je to pro Rusko velký krok, který přispěje k jeho bezpečnosti. Armáda má provést další testy a pak bude Cirkon nasazen na vojenské lodě a ponorky.

Raketa Cirkon je schopna zasáhnout námořní a pozemní cíle a dosahovat až devítinásobku rychlosti

zvuku. Hypersonické rakety lze kvůli kombinaci rychlosti, manévrovacích schopností a výšky letu jen obtížně sledovat a zachytit. Raketa byla vypálena z fregaty Admiral Gorškov v Bílém moři a zasáhla cíl v Barentsově moři vzdálený 450 kilometrů. Má být ve výzbroji válečných lodí. Je schopna zasáhnout cíle na moři i na zemi ve vzdálenosti větší než 1000 kilometrů.

V Sofii „Velké lidové povstání“ zablokovalo centrum města

Masová protivládní protestní akce nazvaná „Druhé velké lidové povstání“ zablokovala 10. září centrum Sofie. Na akci přišlo několik tisíc lidí. Demonstranti už více jak dva měsíce požadují rezignaci vlády v čele s premiérem Bojko Borisovem. Policie uzavřela okolí kolem budov vlády a parlamentu. Bulharský prezident Rumen Radev vyzval demonstranty, aby nepodléhali provokacím. Sdělil, že odpovědnost jak za předcházení in-

cidentům, tak za život a zdraví demonstrantů a policistů nese vedení ministerstva vnitra. „Masový protest náleží všem občanům. Na náměstí dnes nejsou ani překupníci, ani mafie, ale je tam bulharský národ, který je v souladu s ústavou jediným suverénem, a má pevně v úmyslu navrátit sobě stát,“ zdůraznila hlava státu. mk.ru

Stranu 5 připravila a redigovala
Nataša Weberová

KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA

Pocta hudebnímu skladateli Antonínu Dvořákovi

Mimořádný kulturní zážitek

Slavnostní koncert Pocta Dvořákovi s podtitulem Nejkrásnější melodie z díla Antonína Dvořáka uspořádalo Trio di Praga ve složení Jana Ryklová – soprán, Alexander Shonert – housle a Marina Kantor – klavír v Porotním sále v Jičíně v pátek 4. září 2020.

Využil jsem pozvání lékaře a barytonového sólisty MUDr. Václava Šolce, jenž programem provázel, abych si vyslechl nádherný koncert (a to vůbec nehyperbolizuji – sic!), který měl bouřlivou odezvu u všech posluchačů v téměř vyprodaném sále. S Václavem jsem určitou dobu zpíval v Pražských mužských sborech, znám tedy jeho pěvecké kvality a ověřil si rovněž i jeho neotřelá, jistá a odborná slova k samotnému programu.

Abych se postupně mohl zaměřit na jednotlivé vybrané opusy pořadu, který byl vlastně zařazen k výročí skladatele Antonína Dvořáka (nar. 8. září 1841), musím nutně objasnit (a moc rád) jakési curriculum vitae interpretů.

Alexander Shonert (zvaný Alex) se sice narodil v Novosibirsku, ale

od roku 1999 žije a pracuje v Praze, kde mu bylo za přínos české kultuře uděleno v roce 2010 české občanství.

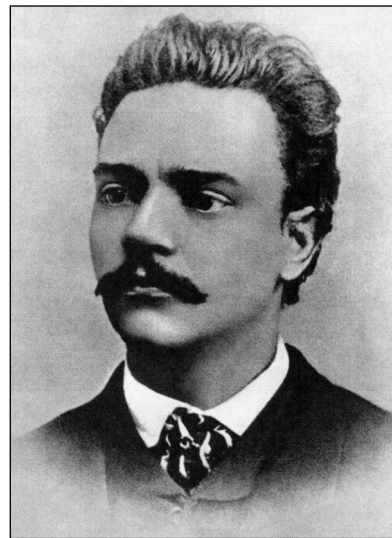
Saša, jak já ho oslovuji (a nejenom já) nás doprovázel při koncertním zájezdu Pražských mužských sborů do Španělska a Švýcarska, coby houslový virtuos, v geniálním Lukášově cyklu mužských sborů na slova české lidové poezie „Jaro se otvírá“. Jakkoliv to bylo již po roce 2000, mám na jeho vystoupení nezapomenutelné vzpomínky, a to nejenom na staccato a vibrace nástroje smyčcem, ale rovněž i na jeho znamenitý herecký projev.

Pravnuk Antonína Dvořáka, Mistr Josef Suk, o něm řekl – cituji: „Je to geniální kumštýř, Bohem nadaný. Byl jsem dojatý, protože můj slavný pradědeček si zasloužil, aby byl takto interpretován.“ Přidal se i hudební skladatel Karel Svoboda, který Alexe pozval ke spolupráci na muzikálu Golem a neskrýval slova chvály, když řekl: „Obdivuji jeho talent, ale především jsem věděl, že líp to nedokáže nikdo. Jen on.“

O vynikající sopranistce Janě Rykové toho bylo napsáno hodně. Hlavně připomenu její studium zpěvu na HAMU v Praze pod vedením národní umělkyně Jany Jonášové, které ukončila v roce 2007. Nelze zapomenout na její spolupráci s Pražskými mužskými sbory, na účinkování v rámci festivalu Foerstrovy Osenice, na spolupráci s varhaníkem panem Kšicou v chrámu sv. Víta v Praze, na zpívání v Kolíně nad Rýnem a vůbec v SRN, jakož i účinkování s uskupením Trio di Praga. Bylo by toho, samozřejmě, víc, ale na to by určitě nestačila ani osmerka papíru.

Klavíristkou na tomto slavnostním koncertu byla Marina Kantor (nahradila tak maminku A. Shonerta Natalii), pocházející z Ukrajiny. Od roku 2000 žije v Praze a vystupuje v duu „Lecian – Kantor“ spolu s violoncellistou K. Lecianem. Vedle toho sólově vystupovala jak v Evropě, tak i v USA a v Praze organizuje exkurze po městě, ve kterých Prahu ukazuje pomocí nejlepších děl Smetany, Dvořáka, Mozarta, Chopina a jiných skladatelů.

No, a teď se dostávám k samotnému programu koncertu. Árií Bo-

Mladý Antonín Dvořák

huše a jeho ženy Julie z opery Jakobín po jejich návratu z cest po cizině s názvem „My cizinou jsme bloudili“, jedinečně zazpívali Jana Ryklová a její strýc Václav Šolc. Alexander Shonert na svých housličkách svérázně interpretoval Slovanský tanec č. 2 e moll, op. 46 (Allegretto scherzando – Dumka), Slovanský tanec č. 2 e moll, op. 72 (Allegretto grazioso – Mazurka) a Slovanský tanec č. 1 C dur, op. 46 (Presto – Furiant). Obdivoval jsem flažolety, které dokázal vykouzlit

v Symfonii č. 9 e moll, op. 95 Z nového světa. Jana Ryklová mistrně zazpívala nejkrásnější árii Rusalky ze stejnojmenné opery, „Měsíčku na nebi hlubokém“ a z Moravských dvojzpěvů známou Žalo dievča, žalo trávu. Z Biblických písní, op. 99 zazněla sopranová část, V národním tónu op. 73 jedna píseň pro baryton a klavír a nesměla chybět Humoreska jako skladba, jež je charakteristická určitými kontrasty mezi krajními díly a prostřední částí a Cigánské melodie, op. 55. Klavíristka se rovněž blýskla svým mimořádným interpretačním uměním.

Trio di Praga zajíždí za posluchači do různých míst naší vlasti. Umělci účinkovali již v Praze, ve Velenicích, Křinci, Poděbradech, v centru Českého Švýcarska Krásné Lípě a na podzim pobudou v Karlových Varech. Samozřejmě, seznam není úplný, za to se omlouvám.

Vedle zmíněného programu nabízejí ještě pořad s názvem Kouzlo opery a operety a mají připraven též Vánoční program.

Z jičínské účasti na jejich programu mám jen ty nejlepší dojmy. Přejí jim plný zdar a radost z muzicírování. MILOSLAV SAMEK

Ať žije přátelství mezi národy. Pan Zhang Hong – Česko-čínská asociace pro kulturní výměny. Vedle stojící Ataman VSCZS Michail Dzjuba

Obrázek k výstavě „Umění v karanténě“ (Zheng Yunuo) 7 let, Čína

Obrázek k výstavě „Umění v karanténě“ (Markétka Goisová 9 let)

Naděje dokáže u seniorů zázraky

Právo - úterý 29. září 2020

V deníku „Právo“ mě zaujal i jako bývalou pečovatelku článek MUDr. Zuzany Svrčinové, lékařky Městské nemocnice Ostrava, která krom práce pracuje i jako koronerka, a tudíž navštěvuje často i zařízení pro seniory. Paní doktorka mi hovoří z duše, dávám jí zcela za pravdu:

V „koronavirové“ době se zdůrazňuje potřeba seniory izolovat, a neroznášet tak nákazu mezi ty nejzranitelnější. Zároveň se však ozývají hlasy, které říkají, že izolace, stres, znemožnění kontaktu s blízkými a žádná naděje na dožití se lepších časů ohrožují seniory možná více než samotný virus.

Sama neustále opakuji, že opatření jsou často zaváděna chaoticky, zbrkle a bez domýšlení dopadů. A bohužel postrádám i snahu

zmírnit starým lidem pocity izolace, a tedy totální frustrace.

V současné době plošného zákazu návštěv leží den co den, hodinu po hodině v lůžku a bez přehánění pouze čekají na smrt. Nemají se na co těšit. Vzhledem k jejich věku a často i zdravotnímu stavu jsou jejich úvahy na téma „uvidím ještě někdy své děti, vnoučata či pravnoučata“ vlastně velmi racionální.

Poslední koronerské služby byly velkým nápoem na mou psychiku. Lidské bytosti, dosud žijící, obývají pokoj o pár metrech čtverečních. Často jsou upoutáni na lůžko. Přesto jsou to velmi často stále myslící bytosti. Mají své představy, sny a tužby. A ty se v naprosté většině týkají možnosti kontaktu s blízkými.

Často jen naděje a optimismus dokážou v seniorském věku zázraky, které neumí žádný lék. Naděje, že mne může rodina navštívit, zít-

ra dcera a příští týden třeba vnuk, příjemný seniorům život a učení opatření snesitelnějšími.

Dejme seniorům možnost vyjádřit se k tomu. Jsem přesvědčena, že valná většina z nich dá přednost riziku nákazy před totální izolací. Nebagatelizujme, prosím, tento problém. Buďme empatičtí. Morálka a vyspělost společnosti by měly být posuzovány podle toho, jak se chováme ke starým a nemohoucím, kteří jsou na nás zcela závislí.

Dodávám: Nedávno, v úterý 6. 10. 2020 nám zemřela v LDN v Kralupech kamarádka Libuška Langrová ve věku 66 let. Chtěli jsme ji navštívit a trochu potěšit, ale byl zákaz návštěv. A tak ji stále vidíme před sebou, když se s náma naposledy loučila, a to už o svém konci byla přesvědčená. Jak jí asi bylo, když tam tak bezmocně ležela?

(NW)

Kdy ztratili touhu bydlet a žít?

Potkáváme je na ulicích žebrající, špinavé a zapáchající. Nebo ležící v parku opilé s láškou levného alkoholu v ruce. Málo-

kdo z nich se z tohoto dostane. Tak do čtyř let bezdomovectví je i šance, ale pak už není síla. Já sama jsem poznala dva, kteří tu sílu v sobě ještě našli. Ale to už je dlouho.

Každý z těch na ulici se k tomu nějakým způsobem dostal. Ať je to jak chce, ale tohle před „samo- tovou revolucí“ u nás nebylo.

NATAŠA WEBEROVÁ

Praha, bezdomovců ráj. Situace se zhoršuje Foto Ivan Brešťák, pixabay.com/useche70 Z časopisu „Náš region“ č. 9, čtvrtek 3. 9. 2020

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Bílá hora 1620...

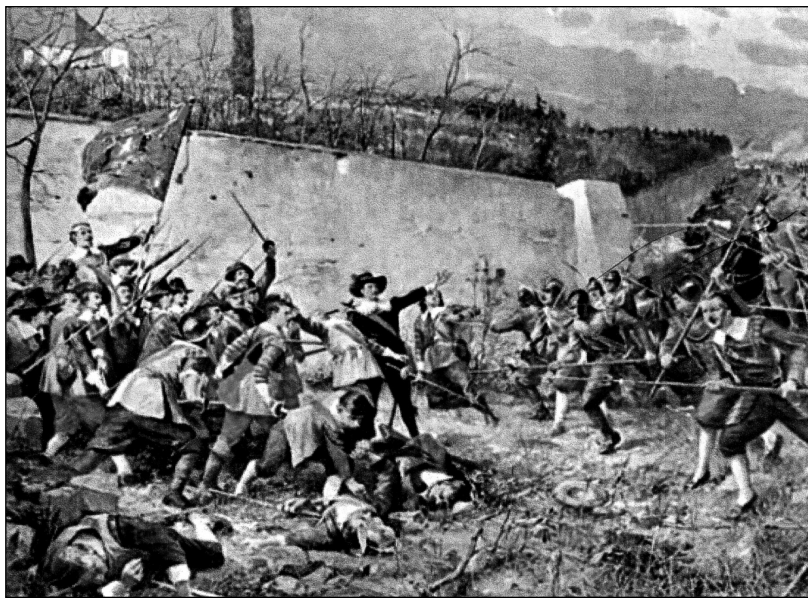
(Dokončení ze s. 1)

O vojenské zdatnosti vyrůstající z národa jako na počátku husitské revoluce, povstalečtí předáci tudíž neuvažovali. Nebylo u nich ani dost ochoty k nutným hmotným obětím, ačkoliv nemohli nevědět, že svým konáním vhodili na váhy osudu nejenom budoucnost království, nýbrž i svou. Mravní rozklad ukazoval praktickou tvář. Nevynaložili vše, aby zápas byl veden se vším potřebným důrazem a energií. Jejich armáda trpěla nedostatkem a strádáním, čímž ještě více ubývala bojová odolnost. Přitom u protivníka nebyla situace o mnoho lepší. Platit nechtěl nikdo.

I rozhodující porážka na Bílé hoře byla nemalým dílem výsledkem nedostatečné prozíravosti a připravenosti. Král Fridrich, ač o to žádán, se nepostaral, aby unavené ustupující oddíly měly připraveny v jinak velmi výhodné pozici před Prahou zásoby a opevnění. Ráno 8. listopadu 1620 se dost důstojníků i mužstva odebralo od svých jednotek do hlavního města. S tím, že dojde v nejbližších chvílích k střetnutí, se nepočítalo. Tak bitva, zahájená krátce po poledni vojskem císaře Ferdinanda II. jen jako „velká šarvátka“, skončila ve dvou hodinách úplným rozbitím armády českého státu a krále.

„Bílá Hora, ztráta české samostatnosti, ponížení a úpadek, bylo neštěstí, neštěstí bez míry a hranic,“ napsal historik Josef Pekař. Důsledky bělohorské katastrofy definitivně ztvdil vestfálský mír z roku 1648, končící tzv. třicetiletou válku. Přestože vnějškově vypukla pod náboženskými hesly, pokračovala pro záměry světské. Znovu jako předtím a potom šlo pouze o získání vlivu, kontroly území a ovládnutí národů. Vytěžování přírodního a lidského bohatství „elitou“ mocných, osobujících si vyvolenost.

České země, představující jedno z hlavních bojišť konfliktu, zůstaly zplundrovány, zotročeny na duchu i svědomí a rozchváčeny cizáckým panstvím. Do roku 1656 získalo všechna šlechtická práva (inkolát) jenom v Čechách 417 cizích rodů. Podporovali habsburskou nadvládu a jazykově se orientovali na němčinu. Počty našeho, všemi opuštěného národa dramaticky zmenšeny vybitím, hladomory a emigrací. Není ovšem potlačen žádný národ než takový, který se nechá potlačit. Vytrvalá tajemná vnitřní odolnost našich předků, váha veliké minulosti, pomáhaly překonat v lidu praktické pohřbení za živa. V něm, přehlížený, neútočný, ale nedotčený, žil zdravým svých nositelů, aby vzrostl, jakmile přišel

Krvavá řež u zdi. Vlevo nahoře letohrádek Hvězda.

Zdroj: prazskestry.cz

příznivější čas, k úspěšné česko-národní agitaci.

Mezitím trvale klesalo státoprávní postavení Koruny české v rámci habsburské říše na provinční úroveň. Kusy českého státu platila habsburská, respektive habsbursko-lotrinská dynastie svá spojení a porážky (Lužice, Kladsko, Slezsko). Vysávala krev a peníze z našeho národního těla. Kolik to přineslo zmařených, nešťastných životů a hořkosti, aniž by se to dneska, na rozdíl od různých zástupných zpráv, nějak výrazněji připomínalo. Kromě všeobecného pokroku, který se stejně nedal zastavit a musel být dříve nebo později v nějaké podobě akceptován, jsme se vděku rakouského domu příliš nedočkali. František Josef I. (1848 – 1916) několikrát přislíbil svou korunovaci českým králem, naposledy nejvyšším písemným výnosem – císařským reskriptem (12. 9. 1871). Po doporučení z Berlína a Budapešti se rozhodl nepálit si pro bezvýznamné Čechy prsty...

Jenom logicky se potom jeví, že okamžitě po znovuzískání samostatnosti revoluční Národní shromáždění v první schůzi dne 14. 11. 1918 jednomyslně schválilo na návrh dr. Karla Kramáře tento historický text: „Všechna pouta, která nás svázala k dynastii Habsbursko-Lotrinské, jsou přerušena. Konec je smlouvám z roku 1626 i pragmatické sankci. Dynastie Habsbursko-Lotrinská ztratila všechna práva na trůn český. A my svobodní

a volní prohlašujeme, že náš stát československý je svobodnou Československou republikou.“

Jedno intrikánské seskupení, věky kující pletichy, spatřující v tom

už samozřejmou povolanost k této „zábavě“, dohrálo hru a bylo odstaveno. Někteří hlasatelé kosmopolitně-globalistického sjednocování Evropy litují zániku Rakouska-Uherska. Idealizovaná jimi naděje, která mohla prý zabránit tragickým mezníkům 20. století. Známy římský státník a filosof Cicero pravil, že historie je učitelkou života. Učme se proto z někdejších chyb, chceme-li být opět skutečnými hospodáři vlastní země. Pokud k tomu ještě máme vůbec vůli, když jsme si dokázali nechat za třicet roků velkodušně promrhát duchovní a materiální bohatství, vybojované a vybudované předcházejícími generacemi za uplynulých několik stovek let. Další šanci nám totiž dějiny nemusí dát...

VLADIMÍR MLEJNECKÝ

Památník bitvy na Bílé hoře, postavený v roce 1920

Zdroj: svon.cz

Jsem Čech, aneb také rád cestuji

Předseda senátu pan Vystřčil odcestoval s početnou delegací na Tchaj-wan. S tímto „státem“ ve státě udržuje Česká republika obchodní kontakty už z doby Československa, takže by na tom nemělo být nic zvláštního. A přesto bylo. Jednak pan předseda jako jeden z ústavních činitelů porušil jednotu naší zahraniční politiky, kdy mu tato cesta ostatními ústavními činiteli nebyla doporučována a hlavně na ostrově zazářil svým projevem. Dokonce se po vzoru bývalého amerického prezidenta Kennedyho prohlásil za Tchajwance. Kennedy sám sebe nazval Berliňanem u zdi, která po II. světové válce rozdělila právě toto město na dvě části. Samozřejmě, že stál z té západní strany.

Když už jsme u té berlínské zdi, málokdo ví, proč vlastně byla postavena. Říká se, za vším hledej peníze, nejsem si jistý, jestli to vždy platí, ale v tomto případě zcela určitě. Německo, a stejně tak Berlín, bylo po válce rozděleno do několika zón podle dohody vítězných mocností. Západní mocnosti ze dne na den ve svých zónách vyměnily bankovky za nové, ale Rusové ve své zóně nechali ty staré v platnosti. Asi si už dokážete představit, co následovalo, když západním Němcům zůstalo spousty u nich neplatných papírků.

Ale zpátky do Čech. V reakci na pana senátora sdělil mluvčí prezidenta pan Ovčáček, že už dříve na americko-izraelské konferenci v USA se pan prezident Zeman po vzoru Kennedyho prohlásil za Ži-

da. A že to byly skutečné chvíle hrůdy. Nechme stranou, jestli je anebo není pan prezident Žid, stejně jako není podstatné, nakolik je pan senátor Tchajwancem. Důležité je, nakolik se pánové považují za Čechy a hlavně pracují-li pro blaho většiny našeho národa. Abychom na ně mohli být hrdí nejenom za jejich slova, kým se zrovna cítí být. Pan prezident odpracoval pro Českou republiku mnoho let a i jeho největší kritici musí uznat, že něco se podařilo. Oproti tomu tchajwanský výlet představuje významné zahraničně politické a v důsledku i hospodářské škody. V dlouhodobě perspektivě přispívá k destabilizaci mezinárodního postavení České republiky ve světě.

MIROSLAV HAVLÍK

Protiněmecká demonstrace 28. října 1939 v Praze předcházela krutému 17. listopadu téhož roku zločinům na studentech

Zdroj: novinky.cz

Přepisování dějin i na Slovensku?

Slovenský historik Eduard Chmelár rázně zkritizoval Borise Kollára předsedu Národní rady Slovenska a šéfa politické strany Sme rodina, za odhalení busty Andreje Hlinky v Košicích. Je přesvědčen, že takový krok člena Slovenského svazu protifašistických bojovníků je zcela nepřijatelný. Hlinka se v politice řídil dokonce fašistickými principy. Chmelár tvrdí, že katolický kněz a zakladatel Hlinkovy slovenské lidové strany se vyznačoval nejen autoritářskými rysy a jednoznačně odmítavým postojem vůči demokratickým zásadám, ale i snahou prosadit na Slovensku fašistický systém. Svou stranu budoval podle vzoru evropských krajně pravi-

cových stran v Německu, Itálii či Portugalsku. Netajil se svou podporou generálovi Franciscu Francovi ve Španělsku, stejně jako dalším evropským diktátorům. V roce 1936 dokonce prohlásil, že je slovenským Hitlerem a hodlá udělat na Slovensku stejný pořádek, jak to učinil nacistický vůdce. Dalším kontroverzním aspektem Hlinkovy politiky je to, že jeho strana v roce 1938 vytvořila blok s Henleinem a o dva roky dříve vyhlásila podporu nacistickému Německu a fašistické Itálii na mezinárodní scéně. Eduard Chmelár varuje před přepisováním či zkreslováním dějin a vyzývá, aby lidé nepodléhali historickým mýtům.

sputniknews.com

Trpká chuť vítězství...

(Dokončení ze s. 1)

Plzeň – město: Lumír Aschenbrenner (ODS TOP KDU) 8425 – 59,33 %, Praha 1: Miroslava Němcová (ODS + STAN + TOP 09) 13279 – 63,96 %. Praha 5: Václav Lásk (SEN 21) 14333 – 54,37 %. Praha 9: David Smoljak (STAN + Piráti + TOP 09) 11136 – 54,85 %. Přerov: Jitka Seitlová (KDU – ČSL) 10859 – 55,90 %. Příbram: Petr Štěpánek (STAN) 11372 – 70,18 %. Rychnov nad Kněžnou: Jan Grulich (TOP 09 + LES) 11432 – 59,46 %. Strakonice: Tomáš Fiala (ODS) 8238 – 50,13 %. Trutnov: Jan Sobotka (STAN) 12140 – 74,58 %. Uherské Hradiště: Josef Bazala (KDU – ČSL)

13172 – 60,78 %. Vyškov: Karel Zitterbart (STAN) 8231 – 50,08 %. Zlín: Tomáš Golář (SEN 21) 10738 – 58,94 %. Znojmo: Tomáš Třetina (ODS + STAN + TOP 09) 10478 – 54,57 %. Žďár nad Sázavou: Josef Klement (KDU – ČSL) – 10713 – 59,81 %.

Vítězem senátních voleb je hnutí STAN s 11 mandáty, ODS jich má 5, KDU – ČSL 3. Opozice tak posílila většinu v Senátu na úkor vládních stran. Zcela propadla ČSSD. Starostové nyní mají v horní komoře parlamentu nejpočetnější klub 28 senátorů.

(ČTK, jel)

Stranu 7 připravil a redigoval Jan Jelínek

LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA

Článek prezidenta Ruské federace pro americký časopis The National Interest

„75. výročí Velkého Vítězství: společná odpovědnost za minulost i budoucnost“

Pohled Vladimira Putina na události před II. světovou válkou, na její průběh, na zajištění společné bezpečnosti na Zemi ve 20., ale i v 21. století, jako první uveřejnil časopis The National Interest (NI) a až poté se objevil na oficiálních stránkách Kremlu. Později uveřejnila úryvky z článku další média na západ od České republiky. Po léta prázdných útoků na Rusko a bývalý Sovětský svaz, který se nám snaží vykreslit jako spoluvůdce světového zla, se jedná o velice vypovídající a důležitý krok. A to přistoupení k Ruskem nabízenému jednacímu stolu o nejzávažnějších otázkách, trápících svět. Není jich málo. Celosvětový válečný konflikt se daří hasit jen díky velkému úsilí a vynikající práci na poli diplomacie světových politiků, ale stále není uhašen. Z právě probíhající transformace hospodářství jednotlivých států a z ní vyplývající rozsáhlé nezaměstnanosti a nejistoty vyvstala rasová otázka a s ní spojená tolerance. Rychle se šířící nemoci a klimatické změny. Nejen toto by měli řešit představitelé tzv. Pětky, kteří přistoupili na návrh ruského prezidenta a zasednou společně k jednomu stolu. Z článku předkládáme několik myšlenek. Doporučujeme přečíst jej celý:

„...Společnost národů, v níž dominovaly vítězné mocnosti, Velká Británie a Francie, prokázala neefektivnost a jednoduše se utopila v neplodných rozhovorech. Ve Společnosti národů ani na evropském kontinentu obecně, nebyly vyslyšeny opakované výzvy Sovětského svazu ke zformování rovnoprávného systému kolektivní bezpečnosti, zejména k uzavření Východoevropského a Tichooceánského paktu, které by bývaly mohly postavit hráz agresi. Tyto návrhy byly ignorovány. ... A v případě Mnichovské dohody, na níž se kromě Hitlera a Mussoliniho podíleli i vedoucí představitelé Velké Británie a Francie, s plným schválením

Rady Společnosti národů, došlo k rozbití Československa. V souvislosti s tím poznamenám, že Stalin se na rozdíl od mnohých jiných tehdejších evropských lídrů neposkrvnil osobním setkáním s Hitlerem, který byl v západních kruzích zcela úctyhodným politikem a vítaným hostem v evropských hlavních městech. ...Rozbití Československa bylo tvrdé a cynické. Mnichov rozbil dokonce i ty formální, křehké záruky, které na kontinentě ještě zůstaly. Ukázal, že vzájemné dohody jsou bezcenné. Zejména Mnichovská dohoda zafungovala jako spoušť, po níž se velká válka v Evropě stala nevyhnutelnou.

...O tehdy uzavřené Dohodě o neútočení se nyní mnoho diskutuje a mnoho se vyčítá zejména současnému Rusku. ...Zároveň s tím jiné státy raději nepřipomínají smlouvy, na nichž jsou podpisy nacistů vedle podpisů západních politiků. ...Rovněž nevíme, zda neexistovaly nějaké tajné „protokoly“ a přílohy k dohodám řady států s nacisty. Zbývá jen „věřit na slovo“. Zejména nejsou dosud odtajněny materiály o tajných anglo-německých jednáních. ...Stejně jako to, že ihned po útoku na Polsko, v prvních dnech září 1939, Berlín nejdříve naléhal na Moskvu, aby se připojila k vojenským akcím. Sovětské vedení však výzvy ignorovalo. Nemělo v úmyslu nechat se vtáhnout do dramatické se rozvíjejících událostí. Teprve když bylo konečně jasné, že Velká Británie ani Francie se nesnaží pomoci svému spojenci, a Wehrmacht je schopen rychle okupovat celé Polsko a fakticky vyrazit na přístupy k Minsku, bylo přijato rozhodnutí vyslat ráno 17. září 1939 jednotky Rudé armády na takzvaná východní území. ...skutečnost, že Sovětský svaz se do poslední chvíle snažil vyhnout účasti ve vypuknuvším konfliktu na straně Německa, způsobila, že ke skutečnému setkání německých a sovětských vojsk do-

šlo mnohem východněji než byla hranice dohodnutá v tajných protokolech. Nikoliv na Visle, nýbrž přibližně na tzv. Curzonově linii, kterou země Trojdhody doporučily již v roce 1919 jako východní hranici Polska. ... v září 1939 mělo sovětské vedení možnost posunout západní hranici SSSR ještě dále na západ, až k Varšavě, ale rozhodlo se tak neučinit. ... západní státy tehdy fakticky souhlasily s konáním Sovětského svazu, uznávaly jeho snahu zajistit svou bezpečnost. Tak ještě 1. října 1939 W. Churchill, tehdy hlava britské Admirality, v rozhlasovém projevu řekl: „Rusko uplatňuje chladnou politiku vlastních zájmů..., ... pro obranu Ruska bylo zjevně nezbytné, aby se ruská vojska zastavila na této linii.“ ... britský politický a státní činitel D. Lloyd-George zdůrazňoval: „Ruské armády zabraly území, které není polské, a které Polsko obsadilo po první světové válce... Bylo by aktem zločinného šilenství postavit ruský postup na stejnou úroveň jako postup Němců.“

...rezoluce schválená Evropským parlamentem 19. září 2019 „O důležitosti zachování historické paměti pro budoucnost Evropy“ přímo obvinila SSSR z rozpoutání druhé světové války společně s nacistickým Německem. Přirozeně, o Mnichovu tam není ani zmínka. ...V souvislosti s tím připomenu, že samotný proces evropské integrace, během něhož byly vytvořeny odpovídající struktury včetně Evropského parlamentu, byl umožněn pouze díky poučením vyplývajícím z minulosti, z jejího pečlivého právního a politického zhodnocení. Ti, kdo vědomě zpochybňují tento konsensus, ničí základy celé poválečné Evropy. ... Kromě hrozby základním principům světového řádu je zde i morální, mravní stránka. Výsměch, pohrdání památkou, to je podlost. Podlost bývá úmyslná, pokrytecká, zcela vědomá,

když jsou v prohlášeních k 75. výročí konce druhé světové války jmenováni všichni účastníci anti-hitlerovské koalice – kromě SSSR. Podlost bývá zbabělá, když se odstraňují pomníky postavené na počest bojovníků s nacismem a ostudné konání je obhajováno lživými hesly o boji s nežádoucí ideologií a údajnou okupací. Podlost bývá krvavá, když ty, kdo se staví proti neonacismu a dědicům banderovců, vraždí a upalují. Opakuji, podlost se projevuje různě, ale tím se nestává méně nechutnou. Zapomenout poučení z historie se nevyhnutelně obrátí v těžkou odplatu.

... Spojenci společně vytvořili Mezinárodní vojenský tribunál, jehož úkolem bylo potrestání nacistických politických a vojenských zločinců. „Činitelé“ jako Pétain, Quisling, Vlasov, Bandera, jejich pomahači i následovníci, byť se odívali do roucha bojovníků za národní nezávislost nebo osvobození od komunismu, jsou zrádci a kati. V nelidskosti často předčili své pány. Ve snaze zalíbit se ochotně plnili ve zvláštních trestních jednotkách ty nejkanibalističtější rozkazy. Dílem jejich krvavých rukou jsou masakry v Babím Jaru, na Volyni, vypálení Chatyně, likvidace Židů v Litvě a Lotyšsku. ... Pro zločiny pomocníků nacistů neexistuje pardon, nejsou promlčitelné. Proto vyvolává údiv, když v řadě zemí ti, kdo se poskrvnili spoluprací s nacisty, jsou náhle přirovnáváni k veteránům druhé světové války.

...Vítězné mocnosti nám zanechaly systém, který se stal kvintescencí intelektuálního a politického hledání několika století. Série konferencí: teheránská, jaltská, sanfranciská, postupimská položily základ toho, že svět již 75 let, nehledě na nejostřejší rozpory, žije bez globální války. ... Struktura rady bezpečnosti OSN byla navržena tak, aby byly garance míru maximálně konkrétní a účinné. Tak se zrodil institut stálých členů Rady bezpečnosti a právo veta jako jejich privilegium a odpovědnost. Co je to právo veta v Radě bezpečnosti OSN? Řečeno přímo, je to jediná rozumná alternativa přímé konfrontace nejsilnějších států. Je to sdělení jedné z pěti mocností, že to či ono rozhodnutí je pro ni nepřijatelné, odporuje jejím zájmům a představám o správném přístupu. A ostatní státy, i pokud s tím nesouhlasí, přijímají takovou pozici jako danost, vzdávají se pokusů realizovat svoje jednostranné záměry. Čili, tak či onak, je nutné hledat kompromisy. ... Vytvoření současného systému

mezinárodních vztahů je jedním z nejdůležitějších výsledků druhé světové války.

...Naši povinností, nás všech, kdo přijímáme politickou odpovědnost, a především představitelů vítězných mocností druhé světové války, je garantovat, aby byl tento systém zachován a zdokonaloval se. Dnes, stejně jako v roce 1945, je důležité projevit politickou vůli a společně projednat budoucnost. ... Ruskem navrhovaný program budoucího summitu „pětky“ je výjimečně důležitý a aktuální jak pro naše státy, tak pro celý svět. Ke všem bodům máme konkrétní myšlenky a iniciativy. ...Opíraje se o společnou historickou paměť, můžeme a musíme si navzájem důvěřovat.“

Je pochopitelné, že tento článek vyvolal jak u nás, tak ve světě spousty reakcí. Necháme stranou ty prázdné, i když v některých případech velice rozsáhlé, a zaměříme se na ty, kteří pochopili anebo se alespoň tvářili, že pochopili. Generální tajemník OSN Antonio Guterres souhlasí s kritikou a přiznává, že práce OSN není příliš efektivní. Takto se vyjádřil zástupce generálního tajemníka Farhan Haq, právě když komentoval zmínovaný článek v NI. A dodal, že představitel OSN zastává názor, že právo veta by mělo zůstat v rukách členských států OSN. Německý politolog Alexander Rahr prohlásil, že článek prezidenta RF bude na Západě mylně interpretován, budou ho tam pokládat za konfrontační a obviní Rusko ze záměru přepsat dějiny, zatímco ve skutečnosti ruský předák podává svým zahraničním partnerům ruku. Podle slov odborníka je dnes na Západě zapomenuta nebo už není populární historická skutečnost, že velká Británie, Francie a Polsko nejdříve úzce spolupracovaly s Hitlerem při rozdělení Československa a anšlusu Rakouska. Rahr zdůraznil, že historický diskurs nebo dialog je nyní mimořádně důležitý, je důležitější než v minulých letech a měl by probíhat na základě faktů, a nikoli domněnek či propagandy, aby byly vyjasněny pokud možno skutečné dějiny 20. století. Mluvčí Ministerstva zahraničí Velké Británie se vyjádřil, že společné dějiny se nesmí využívat jako politický nástroj a neměly by se přepisovat jednotlivými státy v jejich vlastních zájmech. Statečnost a obrovské oběti, které přinesly národy Velké Británie, Spojených států, SSSR a všech spojeneckých zemí, vedly k porážce nacistického režimu.

MIROSLAV HAVLÍK

Vojenské cvičení „Slovanské bratrství“ a „Kavkaz“ 2020

Cvičení pod názvem „Slovanské bratrství 2020“ se konalo na západní hranici Běloruska. Účastnily se ho jednotky Západního operačního velení běloruských ozbrojených sil a dvě jednotky výsadkových vojsk ruských ozbrojených sil. Během manévru byly nacvičovány situace v odrážení ozbrojené agrese v rychle se měnícím prostředí, organizování vzájemné spolupráce a komplexní zabezpečení. Strategické cvičení ruského ministerstva obrany „Kavkaz“ proběhlo v jednom z největších ruských vojenských újezdů Kapustin Jar a také v Černém a Kaspickém moři. Trénovalo téměř 80 000 vojáků. Účastnily se jednotky protivzdušné obrany, raketová a tanková vojska a letectvo včetně bezpilotních letadel. Jednou ze zvláštností rozsáhlých manévru bylo vytvoření koaličního seskupení vojsk – zahrnovalo armády z Ruska, Běloruska, Íránu, Číny, Arménie, Pákistánu a Myanmaru. Manévry sledovali ruský prezident

Ruští a běloruští vojáci připravení k obraně svých zemí

FOTO – mil.ru

Vladimir Putin, ministr obrany Sergej Šojgu i vojenští ataše ze 70 zemí, např. z Německa, Dánska, Francie a Rumunska. Ačkoliv cvičení proběhla téměř současně, každé demonstrovalo zcela jiné cíle. „Slovanské bratrství“ kladlo důraz na vnitrostátní obranu bez ukázek hlavních sil, výsadkáři a vojska speciálních sil se zaměřili

na potlačení překvapivé agrese ze strany protivníka. Na „Kavkazu“ se předvedly hlavní síly, především raketová vojska, za účasti přátel Ruské federace. Můžeme to chápat jako odpověď na vměšování do vnitřních záležitostí Běloruska a neustálé přibližování vojenských cvičení NATO k hranicím Ruska? (mhav)

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 247/2020, cena 10 Kč.
Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chyála, DrSc.

Vydavatel: Slovanský výbor ČR.

Redakční radu řídí: Jan Minář.

Členové rady: Eva Holečková, Zdeněk Hoření, Jan Jelínek, Čeněk Milan Kadlec, Julie Masopustová a Nataša Weberová.

Distribuci vede Alena Grospičková.

Na Slovanském výboru jsou úřední hodiny ve čtvrtek od 10 do 15 hodin.

Redakce a administrace: Slovanský výbor ČR, Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1, III. patro, kabinet č. 147, tel. 607 715 152.

internetová adresa: www.slovanskyvybor.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík).

Adresa e-mail: slovanvybor@volny.cz.

Příspěvky zaslané redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko.

Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvku. Uzávěrka čísla dne 20. 10. 2020.

Časopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.